

Het kweken en verzorgen van **ASPIDITES RAMSAYI, DE WOMA**

ASPIDITES RAMSAYI, THE WOMA PYTHON

Eric Wouwenberg
www.Liasis.nl

In 2003 kwam ik voor het eerst in aanraking met de Woma. Het eerste wat mij opviel aan deze mooie slang, waren de opvallende 'wenkbrauwen'. Dat zij ook nog eens een mooi gebandeerde tekening had, was alleen maar meegenomen. Zelf heb ik mijn eerste koppel in 2005 aangeschaft. Omdat er weinig Nederlandse informatie is over het kweken met de Woma, heb ik dit artikel geschreven.

Beschrijving

De Woma is een stevig gebouwde python. Zij kan tot 220 centimeter lang worden. Over het algemeen wordt ze niet groter dan $\pm$ 170 centimeter. Mijn dieren zijn ongeveer 160 centimeter. De kop wordt gekarakteriseerd door twee donkerbruine tot zwarte strepen/vlekken boven de ogen, de zogenaamde wenkbrauwen. Verder is de kop, die geler is dan de rest van het lichaam, niet echt duidelijk te onderscheiden van het lichaam. Het lichaam zelf is geelbruin gekleurd, met donkerbruin/gele patronen. Dit kan variëren van een vlekkenpatroon tot banden. De bovenkaak steekt duidelijk over de onderkaak heen, wat betekent dat de Woma een graver is. Ik zie mijn dieren dan ook regelmatig graven. De dikte en grootte van de Woma kan per lokaliteit verschillen. Dit is een doorsneebeschrijving van de Woma. Mocht u meer informatie willen over de herkomst van de Woma en haar verschillende lokaliteiten, dan verwijst ik u graag door naar anderen (David en Tracy Barker, Simon Stone).

By Eric Wouwenberg
www.Liasis.nl

My first contact with the Woma python was in 2003. The first thing I noticed about this beautiful snake, were its distinctive 'eyebrows'. The fact that they also have beautiful banded markings is a nice extra. I purchased my first pair in 2005. As there is little information in Dutch about breeding with the Woma python, I decided to write this article.

Description

The Woma python is a solidly built python. It can become up to 220 cm long. In general, they don't become longer than 170 cm. My animals are about 160 cm. The head is characterized by two dark brown to black stripes/spots above the eyes, so called eyebrows. Furthermore, the head is yellower than the rest of the body and is not really distinct from the body. The body itself is coloured amber, with a dark brown / yellow pattern. This varies from a spotted pattern to bands. The upper jaw is longer than the mandible, meaning that the Woma python is a digger. I indeed see my animals regularly dig.

The thickness and size of each Woma python can vary by locality. This is the typical description of the Woma python. If you would like more information about the origin of the Woma python and its various localities, I refer you to others (David and Tracy, Simon Stone).

Foto 1. Duidelijk een overbeet en 'wenkbrauwen' (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 2. Aspidites Ramsayi. Een gebandeerde vrouw (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 3. Een wat meer gevlekte Aspites Ramsayi (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 4. Ovulatie. Goed zichtbaar op ongeveer $\frac{3}{4}$ van het lichaam (foto: Eric Wouwenberg).

Het terrarium

Het terrarium waarin ik mijn dieren houd, meet 120 x 60 x 50 (l x b x h). Aangezien de Woma een echte bodemkruiper is, hoeft het terrarium niet al te hoog zijn. Ik hanteer een hoogte van vijftig centimeter, omdat dit voor mij gemakkelijk werken is.

Als bodembedekking gebruik ik beukensnippers. Beukensnippers zijn een gemakkelijk te vervangen bodembedekking en daarbij zijn ze nog redelijk goedkoop. Speelzand zou ook kunnen. Je kunt het beste een laag van ongeveer zeven centimeter dikte aanhouden, vanwege het gravende karakter van de Woma.

De verdere inrichting bestaat uit een omgekeerde wasbak als verstopplek. Ter verfraaiing zitten er enkele takken in. Natuurlijk mag een waterbak niet ontbreken. Als warmtebron gebruik ik twee spiegelreflexspotjes van 40 Watt, met onder één spotje een leisteen. Het voordeel van de leisteen is, dat die zelfs nadat de lampen al een tijdje uit zijn, de warmte langer vasthoudt. Door middel van een dimthermostaat zorg ik voor een hotspottemperatuur van 32°C. Verder is de temperatuur in het terrarium tussen de 26 en 32°C. 's Nachts daalt de temperatuur tot zo'n 24°C. De ruimte waarin de slangen staan, wordt niet bijverwarmd. De lichtduur is in de zomermaanden zo'n veertien uur en in de wintermaanden acht uur. De luchtvochtigheid ligt rond de 40-50%.

In de natuur staat de Woma erom bekend dat ze ook slangen eet. Gelukkig heb ik dit met mijn dieren nog niet meegemaakt, ook geen pogingen daartoe, al heb ik wel enkele jongen aan het eten gekregen met behulp van een stukje vervelling van een *Zamenis situla* op een dode babymuis. Mijn Woma's voer ik één keer in de twee tot vier weken

Housing

The cage in which I keep the animals measures 120 x 60 x 50 cm (W x D x H). The cage doesn't have to be high, because the Woma python usually crawls on the ground. I use the height of fifty centimeters, because this is easy to work for me.

I use beech chips as substrate. Beech chips are easy to replace as a substrate and are pretty cheap as well. Using sand as a substrate is also possible. It is best to use a layer of seven centimeters, because of the digging lifestyle of the Woma python.

As a hiding place I use a sink, placed upside down. I also put a few branches in the cage to make it look nice. Of course a water bowl cannot be missed. I use two mirror reflex spotlights of 40 Watt, with a slate placed under one of them. The advantage of a slate is that even after

switching off the lights, it keeps its heat for some time. I create a hot spot temperature of 32°C by using thermostat. The temperature in the whole cage is between 26 and 32°C. The temperature drops to 24°C at night. The room in which the cage stands doesn't have extra heating. It is light in there for about fourteen hours in summer and eight hours in winter. The humidity is around 40 to 50%.

It is known that the Woma python also eats snakes in the wild. Fortunately, I haven't experienced it with my own animals, neither have they tried. However, I got to feed a few young snakes by using the skin of a *Zamenis situla* on a baby mouse. I feed my Woma pythons with a suitable rat every two to four weeks. A few days after a Woma python has eaten, it lies on its side, a pleasant position to digest the rat. At least, that's how I inter-

een passende rat. Een paar dagen nadat een Woma heeft gegeten, gaat ze op haar zij liggen voor een prettige houding om de rat te verteren. Tenminste, dit is hoe ik dit gedrag interpreteer. Deze houding nemen ze eveneens een paar dagen voor ze zich gaan ontlasten aan.

De kweek

Vanaf 15 oktober verkort ik elke week het daglicht met een half uur. De dagtemperatuur laat ik hetzelfde: $\pm 32^{\circ}\text{C}$. De nachttemperatuur daalt vanzelf naar zo'n 20°C . Dit doe ik tot ik een daglichtduur van acht uur heb. Deze acht uur daglicht bereik ik ongeveer eind december. De hele maand januari laat ik de lichtduur op acht uur staan. Op 1 februari verleng ik de duur weer, door de verlichting elke week één uur langer te laten branden. Net zo lang tot de totale duur weer op de gewenste veertien uren zit.

Bij de vrouwen heb ik in de nacht een warmtemat aan met een temperatuur van $\pm 28^{\circ}\text{C}$. Deze zit aan één kant in het terrarium. Zo kunnen ze zelf kiezen waar ze gaan liggen, warm of koud. Dit is bevorderlijk voor de follikelaanmaak en ovulatie.

Het gehele jaar zitten de mannen gescheiden van de vrouwen. Nog voordat de daglichtduur langzaam van veertien naar acht uur gaat, plaats ik de man bij de vrouw. Uit eigen ervaring weet ik, dat zij het terrarium gaat onderzoeken in plaats van interesse toont in de man, als je de vrouw bij de man introduceert. De man toont wel meteen interesse voor de vrouw, als hij bij haar gezet wordt. Dit gebeurt doorgaans in oktober. De man blijft ongeveer één week bij de vrouw en gaat dan weer terug in zijn eigen terrarium. In november laat ik de man om de week een week bij de vrouw in haar terrarium. Er volgen dan volop paringen.

pret its behavior. They also take these positions a few days before they defecate.

Breeding

From 15 October I shorten the daylight by half an hour every week. The temperature during the day stays at 32°C . The night temperature drops to 20°C by itself. I do this until I reach eight hours of daylight, which happens around the end of December. I let it stay at eight hours of light the whole month of January. I extend the duration again from 1st of February, by keeping the lights on for half an hour longer every week until it again reaches the desirable amount of fourteen hours of light.

For the females I place a heating mat with a temperature of approximately 28°C at night. This mat is attached on one side of the cage, so they can decide where they want to lie, warm or cold. This enhances their production of follicles and ovulation.

I keep males and females separated from each other the whole year. Before the daylight shortens from fourteen to eight hours, I place the male with the female. I know from my own experience that the female will explore the cage instead of showing interest in the male if you do it the other way around. The male will show interest in the female from the start. This generally happens in October. The male stays in the cage with the female for about a week and then returns to his own cage. In November I keep the male every second week with the female in the cage and then mating follows.

In the meantime I keep on feeding the Woma pythons. At a certain point the males refuse food and can only think about mating. The females get their normally sized rats until the

Foto 5. De *Aspidites Ramsayi* vrouw is bezig met het leggen van het derde ei (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 6. Tien eieren op een kunststof rooster met daaronder perlite (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 7. De eerste kopjes na 56 dagen (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 8. Aspidites Ramsayi nakweek 2011 na de eerste vervelling (foto: Eric Wouwenberg).

In de tussentijd blijf ik de Woma's voeren. De mannen weigeren op een gegeven moment en denken alleen maar aan paren. De vrouwen voer ik tot eind december hun normale maat ratten. Vanaf eind december tot begin januari geef ik kleinere prooien, maar wel met dezelfde regelmaat. Ze beginnen vanzelf te weigeren. In januari doe ik de man ook om de week bij de vrouw, totdat ze totaal geen interesse meer in hem toont. De man wordt dan uit de omgekeerde wasbak gejaagd.

Half januari heb ik de follikelaanmaak waargenomen. Het leek net of ze een rat had gehad, terwijl ze die al vier weken voedsel weigerde. Zo'n zes weken later volgde de ovulatie (foto 4). Het leek net alsof de vrouw een erg grote rat had gegeten. In de tussentijd heb ik uit zekerheid de man nog wel eens voor een paar dagen bij de vrouw gedaan, maar heb ik geen paringen meer waargenomen. Vier weken na de ovulatie vervelde de vrouw en weer vier weken later legde (foto 5) ze de eieren.

Ik heb de eieren in een au-bain-marie-broedstoom uitgebroed op 31.5°C. Ik heb ze op een kunststof rooster gelegd met daar onder perlite (foto 6). De perlite had een mengverhouding van zes delen perlite en vier delen water. De Woma-eieren zijn vrij gevoelig voor vochtig broedsubstraat, vandaar dat ik er een kunststof rooster boven doe. Na zo'n zesenvijftig dagen kwamen de eerste kopjes uit de eieren (foto 7). Twee dagen later waren de eerste jongen volledig uit het ei.

Opkweek van de jongen

Nadat de jongen uit de eieren waren gekropen, heb ik ze in een klein bakje gedaan met een verstopplek en een waterbakje. Als bodembedekking gebruikte ik ongeparfumeerde papieren zakdoekjes. Ik sproei-de elke dag licht. De temperatuur hield ik

end of December. From the end of December until the beginning of January they get smaller rats, but just as often as before. They also start to refuse food at a certain time. The male is placed again every second week with the female, until the female doesn't show any interest in him anymore. He is then chased out of the upside down sink.

Mid-January I noticed the production of follicles. She looked like she ate a rat, although she hadn't eaten for four weeks. The ovulation followed about six weeks later (photo 4). It looked like the female ate a really big rat. In the meantime, to be sure I placed the male several times for a few days with the female, but I haven't noticed any more mating. Four weeks after the ovulation the female shed her skin and again four weeks later she laid her eggs (photo 5).

The eggs were incubated in an au bain-marie incubator at 31.5°C. I placed them on a synthetic rack with perlite under it (photo 6). The perlite consisted of six parts of perlite and four parts of water. Eggs of Woma pythons are quite sensitive to humid breeding substrate, that's why I place a synthetic rack above.

After fifty-six days the first heads were out of the eggs (photo 7). Two days later the first young ones were totally hatched.

Keeping the young ones

After they hatched, I placed the young ones in a small cage with a place to hide and a small water bowl. I used non-perfumed tissues as a substrate. Every day I sprinkled a bit of water. I kept the temperature during the day and night at 30°C by using a heat cable on one side. Thus, the young snakes could also lie in a colder area, around 26°C.

dag en nacht op 30°C met behulp van een warmtekabel aan één kant. Zo konden de jonkies ook nog kouder liggen, zo'n 26°C. Na ongeveer tien dagen waren de eerste jonge dieren verveld. Na de eerste vervelling sproeide ik niet meer dagelijks. Na twee weken heb ik voor het eerst eendagsmuisjes aangeboden, al zouden ze in mijn ogen wel wat grotere prooien kunnen eten. De dode prooi werd geweigerd. Een paar dagen later heb ik weer geprobeerd om ze te voeren, maar dan met levende baby-muisjes. Die werden direct gepakt en gingen er prima in. Enkele andere manieren waarop ik jonge Woma's aan het eten heb gekregen zijn: een baby-muisje koken en dan hand-warm voeren, de hersens inprikken, zodat er wat hersenvocht uitkomt of een stukje vervelling van een andere slang om de baby-muis doen. Nadat de jongen een tiental keer goed hadden gegeten en minstens één keer verveld waren, heb ik de jongen verkocht aan andere Woma-liefhebbers.

Samenvatting

De Woma is een dagactieve slang die niet al te moeilijke eisen stelt aan haar verzorging. De kweek is ook niet al te moeilijk, al moet je er wel voor opletten dat de eieren niet vochtig liggen. Door de aanschafprijs wordt ze nog niet veel gehouden, al is daar de laatste jaren verandering in gekomen en zie je ze steeds meer aangeboden worden op beurzen.

Literatuur

Mike Swan, 2007. *Keeping and Breeding Australian pythons*. Mike Swan Herp.Books. Lilydale.

David G. Barker en Tracy M Barker, 1994. *Pythons of the World*, Volume 1, Australia. Advanced Vivarium Systyms, Inc. Lakeside Simon Stone 'Doc rock'. 'Keeping Womas Aspidites ramsayi 'The Champagne of Snakes'. ' *Reptiles Australia*, volume 4, issue 2.

After ten days the first young snakes shed their skin. After the first shedding I didn't sprinkle daily anymore. I tried to feed them after two weeks with one-day old mice, although I thought they should be capable of eating larger prey. They refused dead prey. A few days later I tried feeding them again, this time with live baby mice. They directly caught them and ended up smoothly within. Among a few other ways I got the young snakes to eat were: cooking a baby mouse and feeding at lukewarm temperature, piercing the brains, so that some of the liquid comes out or wrap a piece of shed skin of a different snake, around the baby mouse. When the young ones had eaten at least ten times and shed their skin once, I sold them to other fans of Woma pythons.

Conclusion

The Woma python is a day-active snake that is not difficult to keep in captivity. Breeding isn't that difficult either, although be aware that the eggs shouldn't be placed in a humid environment. Because of their price they are not often kept in captivity, although it has been changing in the past few years and you see them more and more often offered at reptile fairs.

Bibliography

Mike Swan, 2007. *Keeping and Breeding Australian pythons*. Mike Swan Herp.Books. Lilydale.

David G. Barker & Tracy M Barker, 1994. *Pythons of the World*, Volume 1, Australia. Advanced Vivarium Systyms, Inc. Lakeside Simon Stone 'Doc rock'. 'Keeping Womas Aspidites ramsayi 'The Champagne of Snakes'. ' *Reptiles Australia*, volume 4, issue 2.

Translation into English: Sander van Tongeren. English corrections: Mark Wootten.

Foto 9. *Aspidites Ramsayi*, man (foto: Eric Wouwenberg).

Foto 10. *Aspidites Ramsayi* (foto: Eric Wouwenberg).